

Ημερολόγιο ασημάντων 541

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Μέρος Β

4.6.23 Ο Φύσας βγήκε από το Νοσοκομείο και με ξεψυχησμένη φωνή μου λέει «είμαι μια χαρά». Μου κάνει εντύπωση ο τρόπος που αντιμετωπίζει τις αναποδιές. Σαν να μην υπάρχουν. Το πρωί περνάμε με το φέρι «Λουλούδι της Ζακύνθου» στη Ζακύνθο και βγάζουμε φωτογραφίες με τη Ζουζού μπροστά από το άγαλμα του Διονυσίου Σολωμού: Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία και θυμάμαι την Αρετή που έκανε παλιά διακοπές με την Ελευθερία στα ενδότερα της νήσου σε ένα εγκαταλειμμένο στάβλο.

Οι φωτογραφίες πρέπει να είναι αυθόρμητες και όχι οι στημένες πόζες που ανεβάζουμε στο διαδίκτυο. Πρέπει να είναι ανθρώπινα ενσταντανέ, να μας δείχνουν και άσχημους και με πόνο, να μη μας κολακεύουν, φυσιολογικές δηλαδή. Και η γραφή ειλικρινής να είναι, μία φωτογραφία της πραγματικότητας κι όχι μια φαντασίωση.

Όχι κι έτσι, όχι άλλες φωτογραφίες τώρα που κλαίω αυτό το πρωί. Επειδή από μεθαύριο θα είμαι πάλι μόνος καθώς η αέρινη οστρακοσυλλέκτρια Ζουζού θα φύγει πάλι για τα ξένα, η Ευρυδίκη δεν θα γυρίσει ποτέ, ούτε η Φυρερίκη. Δεν θα γυρίσει κανείς, δηλαδή καμιά. Απόλυτη ερημιά σε λίγο. Ακόμη κι ότι οι σκύλοι επιστρέφουν στα αφεντικά τους είναι ένα πολύ μεγάλο ψέμα. (Σημ. Ο αφηγητής είναι αναξιόπιστος και πατριάρχης χωρίς να το καταλαβαίνει, επειδή ίσως μεγάλωσε σε μπτριαρχία). Τα ξενοδοχεία γεμάτα λόγω τριημέρου και λόγω υστερικού τουρισμού, οπότε η Ζουζού λέει να κοιμηθούμε έξω στο Ναυάγιο, δεν είσαι καλά της λέω, με τη ρευματοαρθρίτιδα

παρέα, τελικά βρίσκουμε ένα σεράι, μια χαρά θα μείνουμε για μια νύχτα.

5.6.23 Λαγανά και Το μαρτύριο της νεροχελώνας. Γενέθλια διδύμων και αφήνουμε το αυτοκίνητο στο Λαγανά, περιοχή ωτοκίας της χελώνας καρέτα καρέτα, διάσημη πια για τα νεανικά γλεντοκόπια, που θυμίζει κάτι από επαρχιακά λούνα παρκ, Σόχο και Τρούμπα μαζί, έξω από το στριπτιζάδικο «Χάος» δίπλα από το Erotica Gentlemens Club στο έλεος των μπαχαλάκηδων, καλοψημένοι γεροντογκόμενοι με μανίκια τατουάζ της Παναγίας ημών, κλείνουνε εκδρομή κι αυτοί στις θαλασσινές σπηλιές. Στο καράβι με την καπετάνισσα και τη Ζουζού ανοίγουμε μία ιμιτασιόν σαμπάνια και ύστερα πάμε στο Μαραθονήσι για μπάνιο όπου γνωρίζουμε τον Λουίτζι και τη Λίμα. Τα παιδιά τους μιλάνε αγγλικά. Η σαμπάνια, λένε τα μικρά, πίνεται σε κρουστάλλινα ποτήρια όχι σε χάρτινα. Είστε βρετανοί; ρωτάω το σύζυγο. Όχι είμαστε ιταλοί λέει αυτός, ναι αλλά άκουσα τα παιδιά να μιλούν αγγλικά. Είμαστε ιταλοί αλλά κατοικούμε στο Μάντσεστερ. Εγώ είμαι βραζιλιάνα λέει η Λίμα.! Θα είστε με την Ίντερ ή με τη Μάντσεστερ Σίτυ στον τελικό; Με καμιά! μόνο τη Γιουβέντους.

Το νερό στο Μαραθονήσι θεϊκό, κρύσταλλο παγωμένο. Η Ζουζού κάνει μπάνιο τόπλες. Κάτι πρέπει να γίνει για να κουνηθεί λίγο ο κόσμος. Αλβανίδες διαχειρίζονται στο ακατοίκτο νησί την καντίνα ELLI που είναι σαράβαλο 1X1, αλβανός και ο νέος οδηγός του μικρού σκάφους που θα μας πάει στη καρέτα καρέτα. Καλύτερα να μην πηγαίναμε: Τέσσερα σκάφη έχουν περικυκλώσει μία νεροχελώνα και την τρελαίνουν με τις φωτογραφίες. Τις προάλλες τραυματίστηκε μία, λέει ο πιλότος με την αλβα-

νική γοργόνα στο μπράτσο. Που να δείτε τον Αύγουστο. Μεθάνε οι τουρίστες και αφοδεύουν απάνω τους. Κι αυτό το νησάκι στην είσοδο αγοράστηκε από ιδιώτη και του γαμίσανε τη μάνα. Έχεις πολλά χρόνια στην Ελλάδα; Τριάντα, 10 στην Κεφαλονιά και είκοσι εδώ. Που είναι καλύτερα; Όπου έχει καλό μεροκάματο. Και πού έχει; Φυσικά εδώ λέει ο ελληνοαλβανός. Το μεροκάματο του τρόμου της... χελώνας, λέω

Σεισμός στο Ιόνιο ανεπαίσθητος, εορταστικός, επετειακός, ένα φευγαλέο φιλί για τα γενέθλιά μου. Χωρίς εστιακό βάθος και πάθος. Τουλάχιστον δεν ήταν στο μέτωπο ή στον κρόταφο (εκεί που σου δίνουν τη χαριστική βολή).

6.6.23 Παγκόσμια Ημέρα των Παρασίτων και επιστροφή στο κλεινόν άστυ, ψόφος. Light dinner με παλιούς συναδέλφους Δ. Μπάκουλη και Νάνου Ανδριοπούλου. Ίσα που προλαβαίνω. Εκτιμήσεις για την πολιτική κατάσταση και τις επερχόμενες εκλογές. Αναπτύσσω τις αριστεριστικές απόψεις μου: Κρατικός μηχανισμός και εταιρείες λογαριάζουν τις ζωές με όρους κέρδους και κόστους, τα εργατικά ατυχήματα σε έξαρση, αναποδογυρισμένες βάρκες με ανθρώπους μέσα, τρένα που τρέχουν το ένα καταπάνω στο άλλο, πολίτες που πεθαίνουν στις καρότσες, γυναικοκτονίες, παιδιά που μαχαιρώνονται, νεροχελώνες που φωτογραφίζονται γυμνές. Αυτός ο κόσμος δεν θα αλλάξει ποτέ Κερέν, αλλά θα πρέπει να κάνουμε τις κινήσεις σαν τον Στάνιμπεκ δεν αντέχεται πια αυτή η παθητικότητα και η σιωπή, θα έλθει η ώρα που η Ζωή και η Νίκη θα νικήσουν. Υπάρχουν θαυμάσιοι φίλοι που τους βλέπουμε μια φορά το χρόνο και αλληλο-εντυπωσιαζόμαστε, γι αυτό περνάμε υπέροχα.

Στο καράβι με την καπετάνισσα και τη Ζουζού ανοίγουμε μία ιμιτασιόν σαμπάνια και ύστερα πάμε στο Μαραθονήσι για μπάνιο όπου γνωρίζουμε τον Λουίτζι και τη Λίμα